

قرآن کریم

سوره مبارکه طه

آیه ۹۴

وحدت در قرآن

دست بعضی ها را اگر باز بگذارند، پیامبران الهی را هم نقد می کنند! مثلاً در بحثی که بین حضرت موسی و هارون (علی نبینا و آله و علیه السلام) روی داد، این ها یک طرفه به قاضی می روند. بله، امت حضرت موسی علیه السلام مشرک و حتی گوساله پرست شده بود و موسی علیه السلام حق داشت که به جانشین خود اعتراض کند و همین کار را هم کرد. اما چرا بعضی ها به جواب حضرت هارون دقت نمی کنند که تا چه حد قانع کننده بود:

قَالَ يَا بَنَ أُمَّ لَا تَأْخُذْ بِدِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ

فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي

هارون گفت: ای پسر مادرم! موهای ریش و سرم را مگیر! من واقعا ترسیدم که (در صورت مقاومت در برابر گمراهان، کار به جنگ و خونریزی بینجامد) و تو بگویی میان بنی اسرائیل تفرقه افکنی و سفارش مرا رعایت نکردی.

عجیب! وحدت چه قدر مهم است! آن قدر که حضرت موسی در جواب هارون سکوت کرد و دیگر چیزی نگفت. چون هارون برای وحدت قوم موسی خون دل خورد، ولی چیزی نگفت. راستی، می دانستید که امیرالمومنین بعد از رحلت پیامبر اعظم این آیه را تلاوت کرد تا جاهلان بفهمند دلیل سکوت حضرت و اهمیت وحدت را؟ اما چه سود که بعضی ها همیشه یک طرفه به قاضی می روند!

